

Άλλα έργα της είναι 'Διακοπές στην Ελλάδα'(1983), 'Φρόνη'(1984), 'Ο Καραγκιόζης Πλούσιος'(1987), 'Ο Καραγκιόζης στους Αντίποδες'(1992), 'Άνθρωποι, ζωή, τιμέντο'(1992), το μονόπρακτο 'Όλυμπος στο Ρογογογυρς'(1984), το ιστορικό δράμα 'Όλυμπιάς: Μητέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου'(2001) κ.α.

* Γιάννης Βασιλακάκος

Γεννήθηκε στον Άγιο Γεώργιο, Σκάλα, Λακωνίας το 1951 και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1965. Σπούδασε νεοελληνική και αγγλική φιλολογία, διερμηνεία και μετάφραση στα Πανεπιστήμια Μελβούρνης, Νέας Αγγλίας και Πολυτεχνείο Μελβούρνης (RMIT) αντίστοιχα. Έχει διδακτορικό στη Νεοελληνική Φιλολογία. Το 1981 παίρνει το πρώτο βραβείο σε παν-αυστραλιανό διαγωνισμό θεατρικού έργου που προκήρυξε η 'Λαϊκή Σκηνή', για το θεατρικό του μονόπρακτο 'Ταυτότητα'. Το έργο ανέβηκε, το ίδιο έτος, από τη 'Λαϊκή Σκηνή' σε σκηνοθεσία Σάκη Φειδογιάννη και μουσική Τάσσου Ιωαννίδη. Το έργο διαδραματίζεται στην Αυστραλία ενώ το θέμα του διαπραγματεύεται το ερώτημα κατά πόσο ο Ελληνισμός της Αυστραλίας θα μπορέσει να επιβιώσει μελλοντικά, διατηρώντας τις εθνικές και πολιτιστικές του αξίες. Η σύγκρουση γενεών, ο μικτός γάμος ως ενδεχόμενο, ο ρόλος της ελληνίδας κόρης στην οικογένεια είναι παράμετροι που εξετάζει ο συγγραφέας.

Το επόμενο έργο του είναι το 'Προσοχή: Εύθραυστον' το οποίο ανέβηκε το 1985 απ' το θίασο της Διασποράς 'Δεσμοί' σε συνεργασία με το 'Κέντρο Τέχνης' και το 1990 από το 'Συγκρότημα Ελλήνων Καλλιτεχνών', στο Σύνδνεϋ. Το έργο του αφορά το σκάνδαλο των συντάξεων που προέκυψε στην Αυστραλία την εποχή εκείνη, μείζον πολιτικό θέμα, ένα φιάσκο που όμως γίνεται αφορμή να διασυρθεί ένα κομμάτι του Ελληνισμού 'ως απατεώνες'. Το έργο επικεντρώνεται στα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ένας Έλληνας μετανάστης στην Αυστραλία, μετά από ένα δυστύχημα που είχε στο εργοστάσιο και τον άφησε ανάπηρο. Άλλο έργο του είναι: 'Παραμιλητά', οχτώ μονόλογοι με θέμα τη ζωή των αποδήμων της Αυστραλίας.

* Κώστας Αλεξιάδης

Γεννήθηκε στην Καλαμπάκα το 1947 και μετανάστευσε στην Αυστραλία στις αρχές της δεκαετίας του 1970. Σπούδασε δημοσιογραφία και αγγλικά και είναι απόφοιτος του Πανεπιστημίου Cambridge. Μιλάει επίσης και Γαλλικά. Το 1981, ιδρύθηκε το ΕΘΑ και το πρώτο έργο που ανέβασε ήταν το 'Μεταμόρφωση' του Κώστα Αλεξιάδη. Το έργο ανέβηκε το Μάη του 1982 στο Ελληνικό Φεστιβάλ Μελβούρνης, σε σκηνοθεσία του Μιχάλη Νικολούδη, μουσική του Στέλιου Τσιόλα και σκηνικά του Κώστα Τσικαδέρη. Το 1985 ο θίασος ανέβασε το έργο και στην Ελλάδα, στους Δήμους Λευκάδας, Χίου και Καλαμάτας, με πρόσκληση της ΓΓΑΕ. Στόχος του συγγραφέα ήταν να δείξει τη μεταμόρφωση του Έλληνα μετανάστη μέσα από την αλλοτρίωση. Άλλα έργα του είναι το 'Australia 40,000B.C.-2088A.D', το οποίο ανέβηκε το 1988 από το 'Ethnic Street Theatre Group' με αφορμή τον εορτασμό των 200 χρόνων της Αυστραλίας, και το 'Όυτε Δω, Όυτε Κει', δίπρακτο κωμωδία που θίγει τη δυσκολία που αντιμετωπίζουν οι παλινοστούντες στην Ελλάδα.

* Βασίλης Γεωργαράκης

Γεννήθηκε στον Πειραιά και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1969. Ασχολήθηκε για πρώτη φορά με το θέατρο το 1974, στο 'Παιδικό Θέατρο' του Ανδρέα Λιναρδάτου. Το 1984 έγραψε το 'Νοικιάζεται δωμάτιο' και το σκηνοθέτησε ο ίδιος. Το 1987 το 'Κέντρο Τέχνης' παρουσίασε το θεατρικό του μονόπρακτο 'Εναντίον παντός υπευθύνου'. Οι ήρωές του κατατρέχονται από ορισμένα σύνδρομα, όπως αυτά της μοναξιάς, της φυγής, και της πλήξης. Θεματολογική του βάση είναι 'η θρυμματισμένη ζωή του μετανάστη', όπως λέει ο ίδιος ο συγγραφέας. Ο συγγραφέας μέσα από τα κείμενά του αγγίζει τις 'πληγές' του Έλληνα μετανάστη της Αυστραλίας, προκειμένου να τις 'γιάνει'. Στα έργα του, ο κάθε χαρακτήρας, μιλάει τη δική του γλώσσα που είναι η γλώσσα της δικής του αλήθειας.

Το 1988 ανεβάζει το 'Jack and Jack' με το Ethnic Street Theatre σε σκηνοθεσία του Τάκη Σώρρου. Το 1989 το τμήμα ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου La Trobe ανεβάζει το έργο του 'Η επίσκεψη'. Το 1991 η θεατρική ομάδα Take-Away Theatre (Σύνδνεϋ), ανεβάζει τα μονόπρακτα έργα του 'Τρίτο παγκάκι Δεξιά' και 'Το Πρόγευμα της Κυριακής'. Το 1993 ο 'Θίασος Παροικία' ανεβάζει το έργο του Γεωργαράκη 'Ο Γαμπρός από την Ελλάδα'. Ο ίδιος θίασος ανεβάζει την κωμωδία του 'Τρέξτε Κληρονόμοι' το 1994, το 1998 και το 1999. Το 1996 το Κέντρο Ελληνικού Πολιτισμού παρουσιάζει για πρώτη φορά το μονόπρακτο του 'Σκιές από το παρελθόν' σε σκηνοθεσία του Λουκά Σκιπητάρη.

* Δημήτρης Κατσαβός

Γεννήθηκε στον Άγιο Δημήτριο, Πιερίας το 1955 και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1968. Σπούδασε Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Monash και διδάσκει νεοελληνικά από το 1983. Το πρώτο του θεατρικό έργο που γράφει είναι το 'Σφάλμα'. Το 1988, το ΕΘΑ, παρουσιάζει τη σάτιρα 'Χαβαγιού Παροικία' (σε συνεργασία με τον Θ. Μακρυγιώργο) σε σκηνοθεσία Θ. Μακρυγιώργου και Α. Γεωργίου. Τα σκηνικά ήταν του Δημήτρη Χριστακόπουλου, οι αφίσες του Άγγελου Αργυρόπουλου και η μουσική της Ιουλίας Μπούμπη. Η υπόθεση του έργου καλύπτει χρονικά τη ζωή της Παροικίας από την ημέρα που οι καραβιές των Ελλήνων φτάνουν στην Αυστραλία μέχρι σήμερα. Πραγματεύεται θέματα που αφορούν το χάσμα των γενεών, τη διαφορά νοοτροπίας γονιών και παιδιών και τις συγκρούσεις τους, τον τρόπο που αναπτύχθηκε η Παροικία, και τις δυσκολίες που αντιμετώπισε. Παράλληλα σατιρίζονται ευρύτερες εκδηλώσεις της όπως ο τρόπος ψυχαγωγίας των μετανά-

στών, το μάριμπεκιο, τα πανηγύρια, τα φρεσιβάλ, οι παρελάσεις κ.λ.π. και τύποι ανθρώπων όπως οι πρόεδροι, δάσκαλοι, παπάδες, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, και άλλοι. Είναι έργο καταστάσεων. Η 'Χαμένη Γενιά' παρουσιάστηκε το 1996 από το Θέατρο Τέχνης της Αυστραλίας. Καμβάς για το συγγραφέα είναι η αιώνια σύγκρουση των γενεών που όμως στην περίπτωση των μεταναστών πολλαπλασιάζεται. Δεν είναι μόνο τα χρόνια που τους χωρίζουν, αλλά η γλώσσα και η κουλτούρα, ο 'άλλος' πολιτισμός, οι διαφορετικές εμπειρίες, η διαμόρφωση μιας εντελώς διαφορετικής νοοτροπίας. Το έργο αυτό πήρε το πρώτο βραβείο στον παναυστραλιανό διαγωνισμό που προκηρύχθηκε από το Θεμέλιο-Σαλαπάτας. Άλλα έργα του είναι: 'Ο Άγιος Παράς', 'Της Παροικίας το Κάγκελο' (σε συνεργασία με τους Σ. Μανταλβάνο, και Θ. Μακρυγιώργο) και το 'LUCKY Παροικία' κ.α.

* Σοφία Ράλλη-Καθαρείου

Γεννήθηκε στην Πάτρα και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1968. Περάτωσε το Λύκειο και σπούδασε με υποτροφίες στις ΗΠΑ όπου έλαβε πτυχίο Πολιτικών Επιστημών και Διεθνών Σχέσεων. Μιλάει Γαλλικά, Ισπανικά και Γερμανικά. Γράφει στα Ελληνικά και Αγγλικά. Το πρώτο της έργο είναι 'Κατά Προτίμηση Γαρδένιες' το οποίο το ανεβάζει το 1991 το Ε.Θ.Α. Το έργο τοποθετείται στην Αυστραλία και το θέμα αφορά τη σύγκρουση ιδεών, συντηρητικών και προοδευτικών. Η οικογένεια της ιστορίας δέχεται την επίσκεψη της μοντέρνας θείας από την Ελλάδα. Για τους μετανάστες σταματά ο χρόνος, την ώρα του ξεριζωμού από την πατρίδα, με συνέπεια το 'τραύμα' αυτό να μην τους αφήνει να ενσωματωθούν στη νέα χώρα.

Στο έργο, η γαρδένια, παραδοσιακό μεσογειακό λουλούδι γίνεται το συμβολικό παράδειγμα μεταφύτευσης των μεταναστών στην Αυστραλία, λέει η συγγραφέας. Το 1992 ανεβαίνει η κωμωδία της 'Μαριονέτες', από το 'Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας', σε σκηνοθεσία του Σταύρου Οικονομίδη. Στο έργο αυτό σατιρίζει τα κακώς κείμενα στην ελληνική Παροικία. Το 2008, το έργο της 'Σταυροδρόμι' ανέβηκε από το 'Θέατρο Τέχνης Αυστραλίας' σε σκηνοθεσία του Σταύρου Οικονομίδη και παρουσιάστηκε στο 'National Multicultural Festival Canberra 2008'. Τα έργα της εμπνέονται από θέματα όπως η μοναξιά, η μετανάστευση, ο μετωρισμός ανάμεσα σε δύο πολιτισμούς, η θέση της γυναίκας στη σύγχρονη κοινωνία, η περιθωριοποίηση της μετανάστριας, η φυλετική και ταξική διάκριση και η γενοκτονία που υπέστησαν οι αυτόχθονες της Αυστραλίας. Άλλα έργα της είναι: 'Τράνσιτ', 'Ίφιγένεια στον

Τροπικό του Αιγόκερω', 'Γούμερα', 'Τριλογία στο Σταυρό του Νότου', 'Σάρκα και Μικρόβιο', το ιστορικό δράμα 'Υπατία' κ.α., ενώ το 1999 το έργο της 'Τα παιδιά του Μινώταυρου' βραβεύθηκε από το Δήμο Ηρακλείου.

* Κούλα Τεό

Γεννήθηκε στη Γαστούνη, Ηλείας και μετανάστευσε στην Αυστραλία το 1964. Η Τεό ανοίγει τη δική της αυλαία στο θέατρο το 1992 με το έργο της 'Ένα ζευγάρι κάλτσες', το οποίο παρουσιάζεται σε σκηνοθεσία του Γιάννη Ράγκα. Η υπόθεση του έργου πραγματεύεται θέματα όπως: την πρόκληση συνύπαρξης διαφορετικών πολιτισμών σε μικτούς γάμους και τη δυσκολία επικοινωνίας των διαφορετικών γενεών, ιδιαίτερα όταν οι γονείς είναι γεννημένοι στην Ελλάδα και τα παιδιά στην Αυστραλία.

Η συγγραφέας με πηγαίο και διακριτικό χιούμορ επεξεργάζεται τα θέματά της έτσι ώστε να αφορούν τους θεατές της, μικρούς και μεγάλους. Άλλα έργα της είναι 'Η Αυτής Μεγαλειότης η Μαμά'(1992), 'Τα Δίδυμα' (1993), 'Ο Μπάριμπα Κώστας και η Παρθένα' (1995), 'Ζεστό, καυτό και παγωμένο' (1996), 'Η Διαθήκη του Αντωνάκη' (1998), 'Ένα κακό Αγγελούδι' (1999), 'Ο Αδιόρθωτος' (2000), 'Πέτρα στα κεραμίδια' (2002), και 'Αντίστροφη μέτρηση' (2003). Έχει γράψει, διδάξει και ανεβάσει παιδικό θέατρο. Η Κούλα Τεό έχει βραβευτεί για το έργο της 'Ένα ζευγάρι κάλτσες' από τον Πανακρήτιο Θεατρικό Διαγωνισμό, το 1997. Το ίδιο έργο ανέβηκε και στην Ελλάδα από το Πανελλήνιο Μεταναστευτικό Θέατρο.

Το παροιικακό θέατρο στην Αυστραλία είναι η πληρέστερη μορφή της αποτύπωσης της μεταναστευτικής ιστορίας, γιατί με άμεσο τρόπο θεσπίζει τις καταστάσεις, τις συγκρούσεις και τις εντάσεις που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες σε προσωπικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο π.χ. στις σχέσεις τους με τα παιδιά τους, με το εργασιακό περιβάλλον τους, με τους 'άλλους', 'τους ξένους' στη χώρα υποδοχής, με τους συγγενείς τους στην Ελλάδα, με τις ευρύτερες εκδηλώσεις στην παροιικία, τον ξεριζωμό τους και την μεταφύτευσή τους στη νέα πατρίδα κ.α.

Στο σύνολό τους τα θεατρικά κείμενα μπορεί να λειτουργήσουν ως μια κατάθεση μιας ευρύτερης συλλογικής συνείδησης, όπως αναπτύσσεται στα πλαίσια ενός περιφερειακού ελληνισμού, και να αποτελέσουν ένα διαχρονικό μορφολογικό εργαλείο.

Στον Καντίνσκυ διαβάζουμε ότι κάθε έργο Τέχνης είναι το παιδί της εποχής του και συχνά η μητέρα των συναισθημάτων μας. Η εποχή του κάθε πολιτισμού δημιουργεί μια τέχνη που την χαρακτηρίζει και που δεν θα ξαναγεννηθεί ποτέ. Για το λόγο τούτο, σύμφωνα και με την Σοφία Ράλλη-Καθαρείου, ο Ελληνισμός στους Αντίποδες έχει την ευθύνη να διαφυλάξει την πολιτιστική του ιστορία και κληρονομιά, να προασπίσει τις αισθητικές και πολιτιστικές αξίες του, να αναγνωρίσει τους φυσικούς φορείς του δικού του πολιτισμικού τοπίου, δηλαδή λογοτέχνες, καλλιτέχνες, φυσικά πρόσωπα και οργανισμούς, με στόχο τη διασύνδεσή τους, προκειμένου να υπάρξει σχεδιασμός νέων κατευθύνσεων και προοπτικών προώθησής των καλλιτεχνικών τους επιτευγμάτων στην παγκόσμια πολιτιστική σκηνή.